

DOSAR NR. [REDACTED]

Inove dec CAS 2609/10.12.2009

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IX - A
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR. 899

SEDINTA PUBLICA DIN DATA DE [REDACTED].2009

TRIBUNALUL COMPUS DIN:

PRESEDINTE - [REDACTED]

GREFIER - [REDACTED]

Dec. 248/2008

Pe rol soluţionarea acţiunii civile formulată de reclamanta S.C. [REDACTED] S.A., în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAŢIA FINANŢELOR PUBLICE SECTOR ● BUCUREŞTI şi DIRECŢIA GENERALĂ A FINANŢELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI, având ca obiect – anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică au răspuns reclamanta, prin avocat şi pârâta Direcţia Generală a Finanţelor Publice a Municipiului Bucureşti, prin consilier juridic, lipsind pârâta AFP Sector ●.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greşierul de şedinţă, după care

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepţii de invocat sau probe de administrat instanţa constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul părţilor asupra fondului.

Reprezentantul reclamantei depune la dosarul cauzei concluzii scrise şi solicită admiterea acţiunii astfel cum a fost formulată, respectiv anularea Deciziei referitoare la obligaţiile de plată accesorii în sumă de [REDACTED] lei emisă de AFP Sector ● precum şi a Deciziei nr. 248 din 23.07.2008 emisă de Direcţia Generală a Finanţelor Publice a Municipiului Bucureşti, cu cheltuieli de judecată constând în onorariu avocat şi taxa judiciară de timbru. Arată că în perioada ianuarie 2004-martie 2008 este cuprinsă şi perioada septembrie 2006-octombrie 2007 când a operat de drept cazul fortuit iar pentru perioada anterioară septembrie 2006 – când cazul fortuit nu era reglementat de Codul de procedură fiscală, înţelege să invoce cazul fortuit astfel cum era prevăzut de dreptul comun, respectiv art. 1082-1083 Cod civil. În ceea ce priveşte afirmaţia pârâtei că nu s-ar fi formulat o cerere de chemare în judecată prin care să se solicite instanţei să se pronunţe cu privire la cazul fortuit, arată că această afirmaţie este în contradicţie cu situaţia de fapt, fapt dovedit cu înscrisuri de către reclamantă, respectiv la termenul de judecată anterior s-a depus copie după Decizia civilă nr. [REDACTED].2008 pronunţată de Tribunalul Bucureşti Secţia a III-a Civilă în dosarul nr. [REDACTED], prin care s-a confirmat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă că în perioada 2003-10.10.2007 reclamanta s-a aflat într-o imposibilitate de plată ce a fost apreciată de instanţa de judecată ca fiind o situaţie echivalentă cazului fortuit. Referitor la afirmaţia pârâtei că, după împlinirea termenului de 60 de zile de la încetarea cazului fortuit, respectiv până la 10.12.2007 reclamanta ar fi trebuit să-şi achite obligaţiile fiscale, arată că nu a putut efectua aceste plăţi deoarece, în momentul de faţă se judecă cu [REDACTED] S.A. pentru întoarcerea executării silite, aşa cum rezultă din Sentinţa civilă nr. [REDACTED] 3.10.2008 pronunţată de Judecătoria Sector 1 în dosarul nr. [REDACTED] depusă în copie la dosarul cauzei la termenul de judecată anterior.

Apărătorul pârâtei solicită respingerea acţiunii, ca neîntemeiată. Arată că deşi reclamanta afirmă că a fost în imposibilitate de achitare a sumelor, aceasta a efectuat plăţi la bugetul local consolidat în perioada ianuarie 2004-septembrie 2006 iar pentru a beneficia de efectul exonerator al cazului fortuit, aceasta trebuia să-şi achite aceste obligaţii în termen de

60 de zile de la dispariția cazului fortuit – respectiv până la data de 10.12.2007, obligație pe care reclamantul nu și-a îndeplinit-o până în prezent.

Se prezintă apărătorul pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Sectorului 3 București care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere că din actele depuse la dosarul cauzei la termenul de judecată anterior rezultă că reclamanta a efectuat plăți în perioada ianuarie 2004-septembrie 2006.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Prin cererea de chemare în judecată introdusă la prezenta instanță la data de 27.11.2008, sub nr. [REDACTAT], reclamanta S.C. [REDACTAT] S.A. a formulat acțiune în anulare în contradictoriu cu ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR [REDACTAT] și cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, pentru anularea actului administrativ unilateral Decizie – referitoare la obligațiile de plată accesorii în valoare de [REDACTAT] lei reprezentând majorări de întârziere aferente obligațiilor fiscale, calculate pentru perioada 31.12.2007-31.03.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTAT] la data de 17.04.2008, nr. înregistrare 84377, precum și a Deciziei nr. 248 din 23.07.2008 privind soluționarea contestației formulată de S.C. MASINEXPORTIMPORT S.A., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

În motivarea cererii s-a arătat că prin Decizia nr. 248 din 23.07.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București a respins contestația societății reclamante la Decizia nr. [REDACTAT]/17.04.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTAT], referitoare la obligații de plată accesorii în sumă de [REDACTAT] lei. S-a reținut, în principal, de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București că, organele fiscale nu au competența de a califica împrejurările menționate în justificarea neachitării în termen a obligațiilor, ca fiind caz fortuit, și că, urmează ca petenta să se adreseze instanțelor judecătorești, singurele în măsură să facă aprecieri asupra situației de caz fortuit invocată în contestația la Decizia nr. [REDACTAT]/17.04.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTAT], pentru suma de [REDACTAT] lei reprezentând obligații de plată accesorii. S-a reținut de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București că, nu s-ar fi prezentat o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, pronunțată de instanța judecătorească, sigura autoritate competentă să facă aprecieri cu privire la cazul fortuit.

Într-adevăr, societatea a fost în imposibilitate obiectivă de a-și achita obligațiile fiscale în termen datorită unui caz fortuit, astfel cum este el prevăzut de art. 71(1) Cod procedură fiscală.

În dovedirea cazului fortuit și pentru exonerarea de la plata sumei de [REDACTAT] lei se precizează de către petentă că, începând cu anul 2003, S.C. [REDACTAT] S.A. a fost obligată să facă față unor abuzuri și presiuni ale autorităților statului român ([REDACTAT], în prezent [REDACTAT], prin ministru privatizării [REDACTAT], Ministerul Public, prin procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, [REDACTAT] și Ministerul Justiției, prin ministrul [REDACTAT]), care prin influența exercitată asupra Instanței Supreme, a condus la pronunțarea unei hotărâri judecătorești nelegală și neîntemeiată.

În fapt S.C. [REDACTAT] S.A., în baza sentinței judecătorești nr. [REDACTAT]/31.01.2001 a Tribunalului București, Secția Comercială, definitivă prin decizia nr. [REDACTAT]/30.04.2001 a Curții de Apel București, Secția Comercială și irevocabilă prin decizia nr. [REDACTAT]/6.11.2001 a Curții Supreme de Justiție, Secția Comercială a executat silit [REDACTAT], în

prezent [REDACTED], pentru suma totală de [REDACTED] lei vechi, cu titlu de despăgubiri civile, dobândă și cheltuieli.

Împotriva sentinței nr. [REDACTED]/31.01.2001, definitivă și irevocabilă prin deciziile precizate, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a declarat recurs în anulare.

Curtea Supremă de Justiție, completul de 9 judecători, prin decizia nr. [REDACTED]/17.02.2003, pronunțată în dos. [REDACTED], a admis recursul în anulare și a casat sentința nr. [REDACTED]/31.01.2001 a Tribunalului București, Secția Comercială, definitivă și irevocabilă, prin deciziile Curții de Apel București, Secția Comercială și a Curții Supreme de Justiție – Secția Comercială, mai susmenționate.

Pe fond, s-a respins acțiunea formulată de S.C. [REDACTED] S.A. împotriva [REDACTED], restabilind situația anterioară executării silite și s-a dispus întoarcerea executării.

În baza deciziei nr. [REDACTED]/17.02.2003 a Curții Supreme de Justiție - Completul de 9 judecători, Biroul de executări judecătorești, [REDACTED], cu scrisoarea din 12.06.2003, anexată în copie, a înștiințat reclamanta că asupra conturilor sale bancare, deschise la toate băncile din București, s-au instituit măsura popririi, actuală și în prezent, reclamanta fiind în imposibilitate absolută, să își desfășoare activitatea curentă de export, import, cu consecința blocării totale începând cu iunie 2003 a efectuării oricărei operațiuni comerciale.

Cu toate că a fost blocată activitatea curentă prin instituirea popririi conturilor bancare, S.C. [REDACTED] S.A. din operațiunile comerciale realizate în parte a anului 2003, a efectuat plăți la bugetul statului în perioada iunie-decembrie 2003, în sumă totală de [REDACTED] lei, iar în anii 2004-septembrie 2006, plăți în sumă totală de [REDACTED] lei, sume ce pot fi atestate de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED].

Împotriva deciziei nr. [REDACTED]/17.02.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, completul de 9 judecători, în dos. Nr. [REDACTED], S.C. [REDACTED] S.A. a înaintat, sub nr. [REDACTED]-2003, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului – Consiliul Europei Strasbourg – Franța, cerere pentru o reparație echitabilă și despăgubiri.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului – Secția a Treia, prin Hotărârea din [REDACTED], definitivă la [REDACTED], în cauza Societatea comercială S.C. [REDACTED] (în prezent S.C. [REDACTED] S.A.) împotriva României, în unanimitate declară cererea admisibilă, hotărăște că a avut loc o încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție, hotărăște că a avut loc o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1, hotărăște că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de 3 luni, începând din ziua în care hotărârea va deveni definitivă, în conformitate cu art. 44 alin. 2 din Convenție [REDACTED] euro, pentru prejudiciul moral; plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit; că, începând de la expirarea respectivului termen și până la plată, această sumă va fi majorată cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilitării de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, aplicabil în timpul acestei perioade, majorată cu trei procente (suma a fost încasată);

Urmare hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului S.C. [REDACTED] S.A. a promovat, în conformitate cu art. 322 alin. 1 pct. 9 C.proc. civ., cerere de revizuire împotriva deciziei nr. [REDACTED]/17.02.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, completul de 9 judecători, în dos. Nr. [REDACTED].

Prin decizia nr. [REDACTED] din 27 noiembrie 2006 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători- în dosar nr. [REDACTED], anexată în copie, a fost admisă cererea de revizuire formulată de societate și s-a schimbat în tot decizia nr. [REDACTED] din 17 februarie 2003, pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători, în sensul că s-a respins recursul în anulare ca inadmisibil.

Acesta este cazul fortuit, în opinia reclamantei, la care aceasta a făcut referire pe larg și a fost confirmat, așa cum a solicitat Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, respectiv Decizia Civilă nr. [REDACTED] din [REDACTED].2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă în dosar nr. [REDACTED], anexată în copie.

Este adevărat că accesoriile în valoare de [REDACTED] lei au fost calculate pentru perioada 31.12.2007-31.03.2008 dar, aceste obligații accesorii au fost calculate ca o consecință pentru întârzierea la plata obligațiilor principale fiscale aferente perioadei 23.01.2004-24.10.2007, decizii de la nr. [REDACTED] anexate la Decizia referitoare la obligații de plată accesorii nr. [REDACTED]/17.04.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED]. Or așa cum s-a arătat și cum rezultă și din Decizia civilă nr. [REDACTED] pronunțată la data de [REDACTED].2008 de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă în dosar nr. [REDACTED] – hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă – societatea nu a putut efectua plăți în perioada 2003.10.10.2007 datorită unui caz fortuit, astfel cum este prevăzut de art. 71(1) Cod procedură fiscală, sens în care se solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată.

S-au invocat în drept dispozițiile art.71 alin.1 și art.218 alin.2 Cod Proc. Fiscală, raportate la art.8 și 10 din Lg. nr.554/2004 și s-au atașat acțiunii înscrisuri referitoare la aspectele menționate în cererea de chemare în judecată.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, având în vedere că prevederile referitoare la neperceperea de majorări de întârziere pentru obligațiile fiscale neîndeplinite în caz de forță majoră sau caz fortuit au fost introduse sub forma art. 68 ind. 2 (actualmente art. 71 conform ultimei republicări) prin art. I pct. 8 din OG nr. 35/2006 pentru modificarea și completarea OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, intrată în vigoare la 30 de zile de la publicarea ordonanței în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006.

Ca urmare, împrejurarea invocată de reclamantă nu poate fi considerată ca reprezentând un caz fortuit, întrucât această situație a apărut anterior intrării în vigoare a dispozițiilor art. 68 ind. 2 (actualmente art. 71) din Codul de procedură fiscală și având în vedere principiul aplicării legii în timp și efectul dispozițiilor de modificare și completare a actelor normative, aceste dispoziții legale au început să-și producă efecte pentru prezent și viitor, de la data stabilită ca moment de intrare în vigoare, și nu se aplică pentru situațiile apărute anterior momentului intrării în vigoare, ci numai împrejurărilor ivite imediat după intrarea în vigoare.

Rezultă că, în cazul de față, împrejurarea invocată de S.C. [REDACTED] S.A. cu privire la imposibilitatea achitării obligațiilor fiscale din cauza blocării abuzive a conturilor bancare începând cu anul 2003, în urma admiterii recursului în anulare promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, nu poate fi considerată ca reprezentând un caz fortuit, în condițiile în care această situație apărut anterior intrării în vigoare a dispozițiilor OG nr. 35/2006 pentru modificarea și completarea OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În speță, S.C. [REDACTED] S.A. nu a formulat o cerere de chemare în judecată prin care să solicite instanței să se pronunțe dacă situația ivită reprezintă sau nu un caz fortuit; dosarul nr. [REDACTED], aflat în fond pe rolul Judecătoriei Sector 3 și în recurs pe rolul Tribunalului București Secția a III-a Civilă, la care face trimitere reclamanta, a avut ca obiect o contestație la executare împotriva unei somații și a unor titluri executorii emise de către Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED].

Prin urmare, în situația în care neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale este urmare a unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit, contribuabilul debitor nu este obligat la plata majorărilor de întârziere aferente, dacă obligațiile fiscale respective nu sunt executate în termen de 60 de zile de la încetarea unui astfel de eveniment.

Reclamanta a invocat în apărarea sa sentința civilă nr. [REDACTED]-2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. [REDACTED].2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a civilă din care rezultă că aceasta „a fost în imposibilitate de a achita sumele pe care le datora, având în vedere că i-au fost blocate conturile începând cu anul 2003, până la data de 10.10.2007.”, însă avea posibilitatea de a-și îndeplini obligațiile fiscale în termen de 60 de zile de la încetarea cazului fortuit, respectiv de la data de 10.10.2007, fără perceperea de majorări de întârziere sau aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege.

Pentru a putea beneficia de efectul exonerator al cazului fortuit invocat în ceea ce privește majorările de întârziere, reclamanta trebuia să-și achite obligațiile fiscale în termen de 60 de zile de la dispariția cazului fortuit, respectiv până la data de 10.12.2007.

Majorările de întârziere au fost calculate pentru o perioadă ulterioară datei de 10.12.2007, respectiv pentru perioada 31.12.2007-31.03.2008.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Sectorului București a formulat întâmpinare împotriva acțiunii reclamantei, solicitând, de asemenea, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, pentru că, cu privire la aplicarea prevederilor referitoare la cazurile de forță majoră și cazurile fortuite, S.C. [REDACTED] S.A. s-a adresat Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Direcția de Îndrumare și Asistență a Contribuabililor, care prin adresa nr. [REDACTED]/10.04.2007 a comunicat petentei următoarele: „Referitor la termenele de plată (...) vă facem cunoscut că, organele fiscale nu au competența de a clarifica împrejurările descrise sau invocate de către societățile debitoare ca fiind cazuri de forță majoră și /sau cazuri fortuite.”

În consecință, se apreciază că pentru aplicarea dispozițiilor legale menționate, trebuie să se depună documente care să ateste momentul începerii, cât și al încetării împrejurărilor respective, eliberate de instituțiile publice competente a clarifica acea împrejurare – Camera de Comerț și Industrie a României.

De asemenea cu adresa nr. [REDACTED]/20.12.2007 Direcția Generală Juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a comunicat următoarele: ”Precizăm că, așa cum se menționează și în adresa nr. [REDACTED]/2007 a Direcției de Îndrumare și Asistență a Contribuabililor comunicată societății debitoare, Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate nu au competența de a clarifica împrejurările descrise sau invocate de către societățile debitoare ca fiind cazuri de forță majoră și/sau cazuri fortuite, chiar dacă debitorul depune documente care atestă împrejurarea.”

Astfel, societățile trebuie să depună documente care să certifice existența cazului de forță majoră sau fortuit în situația descrisă, din cuprinsul cărora să se poată determina cu precizie momentul începerii și încetării împrejurării respective. Documentele care atestă doar existența împrejurării fără însă a califica această împrejurare nu au relevanță juridică.

Având în vedere principiul aplicării legii în timp și efectul dispozițiilor de modificare și completare a actelor normative, pârâta apreciază că dispozițiile art. 71 din Codul de procedură fiscală, republicat, au început să-și producă efectele pentru prezent și viitor, de la data stabilită ca moment de intrare în vigoare, și nu se aplică pentru situațiile apărute anterior momentului intrării în vigoare, ci numai împrejurărilor ivite imediat după intrarea în vigoare.

Rezultă că, în cazul de față, împrejurarea invocată de S.C. [REDACTED] S.A. cu privire la imposibilitatea achitării obligațiilor fiscale din cauza blocării abuzive a conturilor bancare, în urmare admiterii recursului în anulare promovat de procurorul general la Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, nu poate fi considerat ca reprezentând un caz fortuit, în condițiile în care această situație a apărut anterior intrării în vigoare a dispozițiilor OG nr. 35/2006 pentru modificarea și completarea OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, sens în care se solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

S-au atașat întâmpinării înscrisuri privitoare la aspectele menționate în întâmpinare.

S-a încuviințat părților administrarea probei cu înscrisuri, respectiv actele care au stat la baza emiterii deciziilor contestate – filele 97 – 235 dosar.

Analizând probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. [REDACTED]/17.04.2008, referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale pentru perioada 31.12.2007 – 31.03.2008, pârâta Administrația Finanțelor Publice Sector București a stabilit în sarcina reclamantei SC [REDACTED] SA, majorări de întârziere aferente obligațiilor fiscale neachitate în termen, în sumă totală de [REDACTED] lei.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație, respinsă ca neîntemeiată în ceea ce privește fondul cauzei, și ca inadmisibilă, în ceea ce privește cheltuielile de judecată și onorariul de avocat, prin Decizia nr.248/23.07.2008 a Serviciului Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Împotriva celor două decizii reclamanta a formulat prezenta acțiune în anulare, pentru motivele menționate în cererea de chemare în judecată, acțiune pe care instanța o apreciază ca nefiind întemeiată, pentru motivele ce vor fi expuse în continuare.

Se reține ca motiv principal invocat de către reclamantă, susținerea acesteia că a fost împiedicată în efectuarea plății sumelor ce constituiau debitul principal de un caz fortuit, respectiv poprirea tuturor disponibilităților bănești de la toate băncile comerciale din România la care avea conturi deschise.

Instanța reține, cu privire la acest aspect, că, din actele depuse la dosar rezultă că, în urma unui recurs în anulare promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, societății i-a fost respinsă acțiunea prin care a obținut de la [REDACTED] despăgubiri civile, dobânzi și cheltuieli în sumă de [REDACTED] lei vechi, s-a restabilit situația anterioară și s-a dispus întoarcerea executării – Decizia nr. [REDACTED]/17.02.2003 a CSJ – Completul de 9 judecători.

În baza acestei decizii, Biroul de Executori Judecătorești „[REDACTED]” a înființat poprirea conturilor bancare ale societății, deschise la toate băncile comerciale din București.

Ca urmare a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din [REDACTED], definitivă la [REDACTED], privind cauza SC [REDACTED] contra România, reclamanta a promovat cerere de revizuire împotriva Deciziei nr. [REDACTED]/17.02.2003 a CSJ – Completul de 9 judecători, cerere care a fost admisă prin Decizia nr. [REDACTED].2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 9 judecători, fiind schimbată în tot Decizia nr. [REDACTED]/17.02.2003 a CSJ, în sensul că s-a respins recursul în anulare, ca inadmisibil.

Reclamanta afirmă că s-a aflat astfel într-o împrejurare neașteptată, neprevăzută și de neînălăturat, în raport cu poprirea în totalitate a disponibilităților sale bănești, soluție ce se încadrează în definiția cazului fortuit.

Instanța apreciază că și în eventualitatea considerării acestei situații ca fiind încadrabilă în definiția cazului fortuit, obligațiile accesorii au fost stabilite în mod corect pentru debite care au devenit exigibile după trecerea celor 60 de zile de la încetarea cauzei de împiedicare iar reclamanta invocă această cauză de împiedicare pentru o perioadă în care aceasta nu și-a mai produs efectele.

Dispozițiile art.71 din OG nr.92/2003, Codul de Procedură Fiscală, dau definiția cazului de forță majoră și a cazului fortuit: „*Cazul de forță majoră și cazul fortuit(1) Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit.(2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de majorări de întârziere sau aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1).*”

Se observă din aceste prevederi că, pe de-o parte, cauza de împiedicare – cazul fortuit are efect suspensiv asupra termenului de îndeplinire a obligațiilor fiscale, dar și că după încetarea cauzei de împiedicare, obligațiile fiscale nu produc de la momentul încetării cauzei majorări de întârziere, ci este instituit un adevărat termen de grație de 60 de zile în care societatea își poate achita datoriile către stat, fără ca acestea să fie producătoare de accesorii pentru întârziere.

În cauza de față, opinia instanței este că reclamanta a beneficiat de cele 60 de zile de la momentul încetării cauzei de împiedicare, iar majorările stabilite prin decizia nr. [REDACTED]/17.04.2008, privesc sume neachitate după termenul de 60 de zile de la încetarea producerii efectelor cazului fortuit.

Reclamanta a invocat în favoarea sa Sentința civilă nr. [REDACTED].2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 9 București, rămasă irevocabilă prin Decizia civilă nr. [REDACTED].2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a civilă, arătând că prin această hotărâre judecătorească s-a constata irevocabil existența cazului fortuit.

Prezenta instanța va lua în considerare această susținere a reclamantei, considerând-o întemeiată și se va pleca în raționamentul juridic chiar de la această premisă: prin Sentința civilă nr. [REDACTED].2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 9 București s-a stabilit irevocabil că „*petenta contestatoare ([REDACTED] n.n.) a fost în imposibilitate de a achita sumele cuprinse în somația de plată contestată, întrucât conturile sale au fost blocate dintr-o împrejurare mai presus de voința sa începând din anul 2003 și până la 10.10.2007, împrejurare ce se încadrează în dispozițiile art.71 din OG nr.92/2003*”

S-a stabilit, deci, cu autoritate de lucru judecat, pentru că aceste considerente ale instanței fac corp comun cu dispozitivul hotărârii judecătorești, îl susțin și îl justifică, faptul că acest caz fortuit a acționat „începând din anul 2003 și până la 10.10.2003”, fiind stabilit, cu alte cuvinte și momentul *încetării evenimentelor* de care vorbește art.71 alin.2 din OG nr.92/2003, ca fiind 10.10.2007.

După 10.10.2007 acționează acel termen de grație când obligațiile fiscale nu sunt producătoare de accesorii pentru întârziere, deci pentru obligațiile datorate bugetului de stat consolidat exigibile până la data de 9.12.2007, reclamanta nu datora majorări.

Se observă însă, că prin decizia nr. [REDACTED]/17.04.2008, s-au calculat obligațiile de plată accesorii aferente **obligațiilor fiscale pentru perioada 31.12.2007 – 31.03.2008**, cu alte cuvinte, pârâta AFP Sector 9 București a avut în vedere obligații către bugetul de stat consolidat, respectiv, taxe și contribuții datorate, declarate și neachitate către bugetul de stat consolidat aferente perioadei de după 09.12.2007, nefiind vorba de obligații nici până la 10.10.2007 și nici măcar de obligații născute în intervalul 10.10.2007 – 09.12.2007, ci după acest interval.

Pe de altă parte, trebuie arătat că toate aspectele puse în discuție privesc executarea unor obligații fiscale, adică plata acestora, reclamanta fiind beneficiara unei scutiri de plată ca urmare a popririi nelegale a conturilor sale, dar această scutire, în mod firesc, nu poate acționa decât pentru perioada în care societatea a fost în mod real pusă în imposibilitate de plată.

Așa cum s-a stabilit prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, această imposibilitate de plată a încetat la 10.10.2007, iar reclamanta invocă aplicarea cazului fortuit pentru o perioadă ulterioară acestei date, cerere, în opinia prezentei instanțe nefondată și în mod corect respinsă, prin Decizia nr.248/23.07.2008 a Serviciului Soluționare Contestatăii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Reclamanta nu a susținut și nici nu a probat prin nici un mijloc de probă că a achitat obligațiile fiscale legal datorate pentru intervalul 31.12.2007 – 31.03.2008, iar cum cazul fortuit nu poate acționa și asupra acestei perioade, pentru motivele arătate, instanța apreciază că în mod corect au fost stabilite majorările de întârziere prin decizia nr. [REDACTED]/17.04.2008 a pârâtei AFP Sector 3 București și în mod corect s-a respins contestația împotriva acestei

decizii, prin Decizia nr.248/23.07.2008 a AFP Sector [redacted], urmând să fie respinsă și prezenta acțiune, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. [redacted] S.A., cu sediul în [redacted], în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR [redacted] BUCUREȘTI, cu sediul în [redacted] și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, sector 2, str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr. 13, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 4.03.2009.

PREȘEDINTE
[redacted]

GREFIER
[redacted]

Pentru grefier P.I. aflată în C.O.
Semnează Grefier Șef, dna: [redacted]

Red. [redacted] 5 ex.